

Velja v Ljubljani

in po pošti:

zelo leta . . . K 84—
 pol leta . . . . . 42—
 tretji leta . . . . . 21—
 in mesece . . . . . 7—

za inženjstvo:

zelo leto naprej K 95—
 za pol leta . . . . . 50—
 za tretji leta . . . . . 26—
 in mesece . . . . . 9—

Jugoslavija

Na pismeno naročbe brez
 pošiljave denarja se ne
 moremo oskrbiti.

Naročniki naj pošiljajo
 naročnino
 po nakaznici. ☞

in po po-
 in al-
 45 mm
 aukrai
 i popusti.

Uredništvo je na Starom trgu številka 18. Telefon
 številka 839. — Upravištvo je na Maršičevem trgu
 številka 8. — Telefon številka 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašani glede inseratov i. dr. se naj pri-
 loži na odgovor dopisnica ali ananka. — Dopisi
 naj se vrabirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Vrnitev naših ujetnikov iz Nemške Avstrije. -- Rekonstrukcija kabineta. -- Jugoslovanski vojni minister pri telovadbi „Sokola“ v Ljubljani.

Povratek naših junakov iz nemškega ujetništva.

Izmenjava jugoslovanskih in nemških ujetnikov v Špiljah.

Ldu. Maribor, 30. avg. Danes popoldne se je v Špiljah, oziroma v Mariboru izvršil oficijalni sprejem jugoslovanskih ujetnikov s koroške fronte, došlih iz nemškega taborišča v Marchtrenku pri Lincu. Obenem se je v Špiljah izvršila oddaja nemških ujetnikov, tudi s koroške fronte, ki so prišli iz Smedereva. Vlak s 302 nemškima ujetnikoma je ob 15. uri dospel iz Celja, kjer so bili ujetniki nastanjeni do 21. t. m., v Maribor. Ujetniki so bili dobro rejeni, a slabo oblečeni. Ob pol 16. uri se je vlak odpeljal iz Maribora v Špilje; tu je že stal dolg vlak 45 voz z našimi ujetniki.

Ves ta vlak je bil okrašen z zelenjem in zastavicami, ki so jih naši fantje že takoj pri odhodu iz Marchtrenka sami napravili na belem papirju z modro rdečim svinčnikom. Z njimi so že istotam okrasili ves vlak kljub protestom Nemcev. Vsak voz je imel polno napisov, med drugimi: Živela Jugoslavija! Živel kralj Peter! Živel regent Aleksander! Živel general Smiljančič! Živel general Majster! Vrnitev iz ujetništva dne 28/8! Vesela domovina! Živela Jugoslavija! Konjiški fantje. Ljubljanski fantje. Brežiški fantje itd. itd.

Izročitev nemških ujetnikov se je izvršila popolnoma oficijalno v pričlo tamošnjega vojaškega poveljnika majorja Poglediča in poveljnika transporta praporščaka Gorjanca od celjskega pešpolka v roke zastopnika danskega Rdečega križa dr. Axel Wahl-Baua. Nemški vlak se je takoj nato odpeljal proti Gradbu.

Odhod z Marchtrenka.

Vlak z jugoslovanskimi ujetniki je odšel iz taborišča v Marchtrenku, dne 28. t. m. Prišla je ponje srbska misija, ki je dan poprej spremila že javljeni transport ostankov Mackenseneve armade iz Srbije. Poveljnik transporta je bil major Branislav Milosavljevič. Ko so naši ujetniki zagledali rešitelje Srbe, sta zavladala med njimi nepopisno navdušenje in radost. Fantje pripovedujejo, da so mnogi srbski vojaki jokali, ko so videli naše ujetnike v tako strašnem položaju. Na vseh 900 ujetnikih ni bilo niti kosa perila, bili so suhi in iztrdani. Iz taborišča se je odpeljalo 749 mož in 8 častnikov. Potoma se jim je pridružilo v Linzu še 32 mož in 1 častnik, ki so bili tam v bolnici. Na Dunaju se jim je priklopil tudi transport srbskih ujetnikov (Banačani), ki so bili ujeti v Rusiji in ki so po petmesečnem potovanju srečno dospeli iz Rusije preko Krakova. Bilo jih je 75.

Prihod na Dunaj, v Gradec in v Lipnice.

Na Dunaju je sprejela transport odotna srbska misija z generalom Marinovičem na čelu. Dunajčani so z začudenjem gledali z zastavicami okrašen vlak, vendar pa so ostali mirni. Pač pa so protestirali Nemci v Gradcu in zlasti v Lipnici, kjer so skušali zadržati ves transport. Šele potem, ko so jim naši fantje pojasnili, da je vlak, s katerim so bili odpravljeni nemški ujetniki iz Srbije v domovino, sedaj na povratku iz Jugoslavije, so dovolili nadaljevati vožnjo.

Slavnosten sprejem v Špiljah.

Okoli 15. ure 30 min. je dospel vlak v Špilje. Došlece je pozdravil vojaški poveljnik major Pogledič. Med pogoščanjem so pripovedovali o prestalem trpljenju v ujetništvu.

Trpljenje v ujetništvu.

Marchtrenk je taborišče za 70.000 ljudi. Naši vojaki so morali ležati na golih tleh. Dobivali so po 7 g moke in po 400 g kruha na dan in moza, vsak drugi dan pa 120 kg mesa na 800 mož, od avgusta naprej pa le polovico tega, tako da so živeli skoro edino le ob juhi in moki. Šele zadnje dni so dobivali tudi nekoliko krompirja. Iz taborišča so jih odpustili s čent kg črnega kruha na moza. Denarja niso dobivali ves čas. V taborišču so jih pretepali in pri vsakem poizkusu pobega so streljali na vse taborišče, ter je bilo o takih prilikah več ranjenih. Kljub temu se je čez 200 možem in raznim častnikom posrečilo pobegniti na Čeho-Slovaško. Ujeti so bili večinoma od 29. aprila do 2. majnika t. l. pri Velikovcu, Labudu in Področici. Nemci so ravnali grozovito z njimi, potolkli mnogo ujetnikov in pri raznih oddelkih ustrelili vsakega drugega moža. Ujetniki zlasti častniki, imajo dnevnik z natančnimi podatki, ki bodo še marsikaj nejasnega razodeli s koroške fronte. Med ujetniki je tudi precej Mariborčanov, ki prej nikakor niso bili posebno vneti za Jugoslavijo, ki pa sedaj pripovedujejo, kako krušo so z njimi ravnali Nemci.

Sprejem v Mariboru.

Ob 18 se je vlak odpeljal proti Mariboru. Naše prebivalstvo ga je na vsem potu živahno pozdravljalo. V Maribor je dospel vlak ob 19, kjer so ga pričakovale vojaške oblasti z vojaško godbo in mnogobrojno občinstvo. Došlece je pozdravil poveljnik mesta podpolkovnik Zvirn, nakar so bili tudi tukaj pogoščeni. Gospe in gospodične so tekmovali, katera jim bo bolje postregla. Ženskemu društvu v Mariboru, zlasti soprogli in tašči dr. Lipolda, vsa čast in služuga. Mnogi so darovali cigarete, smotke, tobak, jestvine, vina itd. Naši revčki so bili vzradoščeni s sprejemom

ter so imeli vsaj majhno zadoščenje za prestano trpljenje.

Pripadniki mariborskega polka so tukaj izstopili. Ob 22. uri se je vlak pričel pomikati proti Celju in Ljubljani. Povratniki pripadajo 45., 46. in 37. (Ljubljanskemu) pehotnemu polku.

V Ljubljani.

Po doigi vožnji je dospel vlak slednjč ob 7:50 včeraj zjutraj v Ljubljano. Pripeljalo se je 390 Ljubljaničanov, drugi so že med potom izstopili. Tisti, ki so upali v Ljubljani tudi na enak sprejem kakor je bil v Špiljah in Mariboru, so bili hudo razočarani. Hrepeneli so tedne in mesece po svojem rojstnem mestu Ljubljani, bojevali so se za Slovenijo in nje srce — bela Ljubljana — se ni zmenila za nje ob njih povratku. Nikdo jih ni pričakoval, ni bilo gospej in gospodičen s šopki, ni bilo občinstva s cigaretami in drugimi darili kakor drugod. Ljubljana ima sedaj druge skrbi — strankarski boj, kaj so sedaj narodni borci, sedaj je glavna naloga nasprotno stranko očrnuti, diskreditirati, gre za vladne stolčke. Občinski zastop ni pozdravil svojih vračajočih se narodnih mučnikov, niti vlada, niti kaka druga korporacija ni poslala svojega zastopnika, ki bi bil pozdravil naše narodne borce. Za nje ne velja človekoljubje, kajti to je — rezervirano za drugorodce in naše narodne in državne sovraže.

Z žalostjo konstatiramo, da je tudi »Slov. rdeči križ« pozabil na vračajoče se slovenske vojaše. Čeprav ima polne zaloge, ni priredil sprejema ali pogostitve slovenskim junakom.

Ne more biti izgovora, da se ni vedelo za njih prihod, saj sta že v soboto popoldan poročala »Slov. Narod« in »Večerni List«, da pridejo ujetniki v nedeljo zjutraj.

Edno le vojaška oblast je pripravila skromen sprejem svojim junakom. V imenu mestne komande je pozdravil došlece major Krušič ter jih odvedel k skupnemu zajutreku. Potem so odšli oddelki vsak k svoji ekspozičuri, kjer so dobili tisti, ki še morajo aktivno služiti, dvamesečni dopust, drugi pa so bili odpuščeni.

Junaki, mučniki! Če tudi je oficijelna Ljubljana hladna, mrzla, a srce občinstva, ljudstva je vroče ter vas iskreno pozdravlja. Veseli se, da ste rešeni muk in vam bo globoko hvaležno za velike vaše žrtve, katere bo še le zgodovina prav osvetlila in ocenila. Radujemo se vašega prihoda ter kličemo:

Večna slava vam!

Nov roman!

Malu začnemo priobčevati nov velezanimiv humorističen roman:

„Domače pridige Sitarjeve Jere.“

Jugoslovanski voj. minister pri telovadbi Sokola v Ljubljani.

Ljubljanski „Sokol“ je priredil včeraj popoldne javno telovadbo na prostoru „S. K. Hirtje“, nasproti drž. kolodvoru. Obsežen prostor je bil poln gledalcev. Telovadba naraščaja, članje in članstva je bila prvovrstna, prav posebno pa so ugajali telovadni plesi. K telovadbi se je pripeljalo v štirih avtomobilih več višjih oficirjev, med njimi generala Majster in Smiljančič ter vojni minister Hadžič, ki jih je občinstvo burno pozdravljalo.

Francozi češkimi Sokolom.

Ldu. Lyon, 30. avg. (Brezčično.) Iz Prage poročajo: General Pelle, ki je prisostvoval sokolskemu zletu v Znamju, je imel pri tej priliki govor, v katerem se je zahvalil Sokolom za brzo in izdatno pomoč v zadnjih bojih na Slovaškem. Dalje se je kot Francoz zahvalil Sokolom zato, da so po njihovi zaslugi Francozi spoznali češki narod. General je končal svoj govor, nazdravljajoč Sokolom v imenu Francije.

Habsburška zarota v Švici.

Ldu. Ženeva, 30. avgusta. (Čtu.) »Temps« doznava iz Londona, da so se vršila zadnje dni važna posvetovanja v Švico pobeglih članov bivše habsburške monarhije. Pri zadnjih sejah na gradu Frangin v okolici Lausanna so bili navzoči grof Berchtold, knez Windischgrätz, knez Zdenko Lobkowitz, baron Khlumecky in konsul Steiner. Namen teh monarhističnih razgovorov je za sedaj ustvaritev podonavke zveze.

Težave z nemško-avstrijsko mirovno pogodbo.

Ldu. Cürich, 30. avgusta. (Čtu.) »Petit Parisien« opozarja na težkoče, ki so nastale v sled nezadovoljstva Romunov, Čehoslovakov in Jugoslovancev z nemško-avstrijsko mirovno pogodbo. Predno bodo odpravljene te težkoče, bo še nekaj časa preteklo. Z gotovostjo se sme pričakovati da Romunija ne bo podpisala mirovne pogodbe, pa tudi Čehoslovaki in Jugoslovani bodo dali svoj podpis le s protestom in pridržki.

Nov demokratični dnevnik.

V Splitu začne izhajati s 1. sept. nov dnevnik »Život« kot glasilo demokratske stranke. Z dosedanjim listom »Nova Doba« demokratska stranka ni bila zadovoljna. Glavni urednik novega dnevnika je dr. Prvoslav Krisogono.

Povšalni franko.

Od 1. septembra naprej dnevnikov ni treba več z znakami frankirati, temveč se plačuje poštnina za nje v gotovini. Današnja številka je torej prva, ki jo ekspediramo zopet brez znak.

Naši vojni vjetniki v Tomsku, Sibirija.

„Slovenski Rdeči križ“ v Ljubljani je prejel iz Tomsku imenik vjetnikov, ki se nahajajo v I. jugoslovanskem polku v Tomsku in onih, ki se nahajajo v taborišču v Tomsku.

Pri I. jugoslov. polku v Tomsku se nahajajo: Bremer Ciril, 1895, Tolmin. Puš Josip, 1892, Št. Vid, Litija. Ovsešek Franc, 1885, Tržič. Pušar Jakob, Kranj. Hladnik Matija, 1888, Vipava. Colja Al., 1894, Gorica, Križna gora. Njemeč Josip, 1893, Gorica. Omahne Franc, 1884, Zagorje. Ferjan Anton, 1888, Moste, Radovljica. Šribar Alojz, 1893, M. Mraševo, Krško. Mencin Mart., 1889, Škocjan. Kravalič Anton, 1891, Sv. Peter, Sv. Gorica. Koprivnik Ivan, 1892, V. Vas, Krško. Lukašič Avgust, 1885, M. Nedelja, Ljutomer. Kozlevčev Franc, 1886, Dol, Ljubljana. Artač Tine, 1890, Brezovica, Ljubljana. Modic Ivan, 1892, Kočevje. Mohanja Anton, 1888, Stranje, Postojna. Dekleva Fr., 1880, Kastelnovo. Erat Josip, 1893, Mar. Zili, Beljak. Ferline Božo, 1891, Pola. Šuligoj Ivan, 1874, Lohovec, Gorica. Kosač Vinko, 1896, Trst. Tratnik Kazimir, 1894, Ljubljana. Mirtek Jernej, 1894, Novo mesto. Škole Jos., Tolmin. Melhorčič Karl, 1887, Postojna. Kraje Iv., 1893, Lož, Logatec. Anderlič Ant., 1890, Sv. Reme pri Jelšab. Jesenko Rado, 1883, Poljane. Stojin Fr., 1892, Dubava, Krško. Šepce, 1895, Kapele, Brežice. Just Fridrih, 1887, Borovlje, Celovec. Vidrih Franc, 1886, Podraga, Postojna. Zavrnik Ant., 1891, Ljubljana. Godec Ivan, 1886, Griže. Melik Anton, 1892, Ljubljana. Abram Josip, 1894, Stanjel, Sežana. Šušter Ivan, 1883, Ljubljana. Valenčič Franc, 1889, Postojna. Poklubar Franc, 1885, Radovlj. Zorec Fr., 1892, Štepanja Vas, Ljubljana. Škoda Josip, 1886, Novo mesto. Žuželj Josip, 1895, Celje. Ramuš Lovr., 1880, Poljane, Kranj. Osvaldi Franc, 1894, Selo, Maribor. Pekle Gašper, 1889, Vič, Ljubljana. Saksida Franc, 1894, Renče, Gorica. Prinčič Josip, 1886, Gorica. Hadulin Val., 1881, Tolmin. Kikel Rihard, 1890, Tolmin. Kostanjšek Karol, 1894, Brežice. Šancin Ivan, 1889, Plavje Podmile, Istra. Šmid Ivan, 1893, Kranj. Ličan Aleks., 1872, Il. Bistrica. Ovniček Josip, 1894, Novo mesto. Kmetec Alojz, 1894, Ptuj. Miklavčič Miha, 1894, Oselica, Štajersko. Šeško Franc, 1892, Imkloster, Celje. Voh Ivan, Št. Toževo, Breže, Koroško. Čebular Alojz, 1898, Škoflje, Lj. Lj. Ilija. Ilesič Franc, 1886, Vitumach, Ptuj. Pajnter Jakob, 1892, Stržišče. Primor. Kirn Ivan, 1889, Zagorje. Postojna. Globočnik, 1894, Tržič, K. Kranjsko. Mihajl Slavko, 1894, P. rodna/K., Delnice, Hrvaško. Obl. Rubeck Ciril, 1888, Goriva. Rožman. Rubeck Ciril, 1888, Radovljica. Ler. Jakob, 1896, Fužine, Novomesto. on Ivan, 1897, Gradec, Ljubljana. Ro. ršič Anton, 1882, Ljubljana. Ro. elj Josip, 1885, Pristava, Kamnik. Pavlin Ivan, 1878, Dobropolje, Koče. je. Grab Franc, 1894, Selo, Krško. Mi. zula Ivan, 1888, Sv. Jakob, Beljak. Gruden Ivan, 1890, Vitovlje, Gorica. Petič Sebastjan, Dobrnič. Fabjan Ivan, 1884, Ribenberg, Gorica. Hafner Josip, 1891, Škofja Loka. Majer Franc, 1886, Ljubljana. Žakel Franc, 1894, Vrhnika. Tkalčič Ivan, 1891, M. Brjud, Voloska. Lindič Ivan, 1893, Krško. Cizelj Ivan, 1889, Artiče, Brežice. Plešničar Ivan, 1893, Solkan. Savič Miha, 1895, Šmarje. Ortar Andrej, 1886, Tolmin. Iržič Josip, 1896, Tolmin. Dobovšek Franc, 1889, Brda, Kranjsko. Pečnik Mihajlo, 1894, Kinberg, Volsperg, Koroško. Sever Ivan, 1887, Dekani, Koper. Pušenjak Ferdinand, 1889, Steinberg pri Ljutomeru. Borštnik Jakob, 1886, Vrhnika. Sailer Martin, 1896, Celje. Cnel Anton, 1894, Potok, Kočevje. Petrič Ljubo, 1893, Stojnice, Novomesto. Kralj Ivan, 1890, Logatec. Mero Franc, 1894, Lokvo. Tavčar Matija, 1894, Celje.

Dopisi.

d Celje. Poveljnika državne policije prosimo, da kratkoma strožnikom strogo prepove vsako italijansko govornico, ki se že močno širi. Blo bi od sile, če bi se to morali trpeti. Stražniki v Tistu gotovo ne smejo govoriti slovenski. Sicer si bo občinstvo to samo prepovedalo.

d Celje. Naše mesto, kjer se je pred preobratom bil najljubejši narodnostni boj, kjer so renegati vsako prosto gibanje Slovencev s kamenjem udušili, ima tudi sedaj jako težavno stališče pri izčiščenju zastrupljene atmosfere. Ne samo, da nam je vlada naklonila polno nemčurskega uradništva — imamo tukaj zbor aktivnih slovenskih častnikov, ki se drznejo javno s svojimi družicami in otroki izzivati zavedno občinstvo z nemško govornico. Prosimo komando dravske divizije, da premesti vse te gospode v kraje, kjer je že zrak čist, dokler se njih družice in otroci ne priučijo slovenskega jezika. Za danes še imena zamolčimo, poveljstvo jih bo lahko iztaknilo. Ti gospodje imajo rodbinske in prijateljske stike z najzagriženjšimi Nemci a la rodbinami Galling, dr. Schurbi, dr. Zangger itd., vsled česar se poslužujejo samo nemškega jezika. Da bi ti Slovanci, ki naj z navdušenjem branijo ujedinjeno domovino, imeli vsaj toliko značaja, da bi začele njih žene in otroci poukom slov. jezika, bi se potrpeli. Posebno se odlikuje rodbina Kapeana, kojega žena nalašč na vseh javnih prostorih na ves glas vpje svojo „blagodonečo“ nemščino. Ali bo čudo, če vskipi konečno Slovenec mirna kri in če pride do neljubih dogodkov, ki gotovo ne bodo dvignili ugleda častniškega zbora — če se ne bo na metodnem mestu vpoštevalo, da se mi celjski Slovenci, ki smo od strani Nemcev trpeli toliko gorja, ne damo izzivati po nemški govornici od strani jugoslovanskih oficirjev in njih rodbin in da nočemo trpeti, da občujejo z našimi sovražniki. Opozorjamo poveljstvo dravske divizije, da se je pred preobratom vsakega oficirja, ki je občeval s Slovenci — takoj na zahtevo celjskih renege — premestilo, da je bilo častnikom prepovedano obiskovati Narodni dom. Z isto pravico zahtevamo mi, da se vsakega oficirja, ki ima stike z Nemci in ki pomaga z nemško govornico dvigati veljavo tukajšnjega renegatstva — takoj premesti.

Zadnje vesti.

Izvirna telefonska in brzojavna poročila „Jugoslaviji“.

Pogajanja za rekonstrukcijo kabineta.

Belgrad, 31. avgusta. Pogajanja za rekonstrukcijo kabineta so se danes nadaljevala cel dan, a niso dovedla do uspeha. Radikalci se nočejo jasno izraziti, kaj pravzaprav zahtevajo in v demokratskih vrstah se močno sumi, da radikalnemu klubu, ali vsaj enemu delu istega, sploh ni resno na tem, da bi prišlo že sedaj do sporazuma, ampak hočejo pogajanja zavleči, potem pa porabiti ugodno priliko in vlado vreči.

Računajo namreč, da bi moral regent poveriti sestavo nove vlade njim, ako bi dobila sedanja nezaupnico. Če pa se pogodijo z vlado že sedaj, bi pridržali vodstvo še nadalje demokrati. Močna skupina radikalnega kluba pa to razdiralno taktiko z ozirom na nevarni zunanepolitičen položaj odločno obsoja in zastopa stališče, da se je treba z demokrati pošteno in odkrito sporazumeti.

Ta skupina bi bila zadovoljna, da ostane še nadalje ua čelu ministertva Davidovič, samo 3 ali 4 portfelje bi morali radikalci dobiti. Katera struja v rad. klubu bo imela premoč, se še ne da presoditi.

Belgrad, 31. avgusta. V zborničnih kuloarjih se je raznesla vest,

da je ponudila demokratska stranka radikalcem 3 mesta in sicer finančno, zdravstveno in poljedelsko ministertvo.

Belgrad, 30. avgusta. Zadnje dni je političen položaj prav napet. To napetost je precej povzročilo ravnanje opozicije. Včeraj pa je nastopil v položaj nepričakovan preobrat. Ravno na inicijativno radikalne stranke so se začela pogajanja o rekonstrukciji kabineta. Pogajanja so se vršila med demokrati in socialisti na eni strani in med radikalci na drugi strani. Začela so se po sklepu včerajšnje seje. Pogoji demokratov in socialistov so enotni in neomajni. Nobena skupina ne popušča od teh. O rekonstrukciji kabineta se širijo razne vesti.

ki V založbi „Narodne knjižnice“ je izšla povest odličnega pisatelja in priljubljenega pripovedovalca Vl. Levstika, „Gadje gnezdo“, povest iz dni trpljenja in nad. Snov je zajeta iz onih težkih časov, ko se je bližala vojna, ko se je vnel boj na severu in jugu in ko je naš slovenski rod trpel toliko krivic in preganjanja, da je skoro omagal pod težkim križem, ki so mu ga sovražniki naložili na njegove nedolžne rame. Z mojstrsko roko oriše pisatelj v osebi matere Kastelke, slovenske žene, kremenitega, jeklenega značaja in neizkončne ljubezni do svojih otrok in svoje zemlje značaj žilavega slovenskega rodu, ki je v svoji neskončni Veri, neomajnem Upanju in iskreni Ljubezni, ter oprt na svojo sveto Pravico-Resnico, izvojeval zmago. Pričujoča povest ni suhoparno pisana zgodovina, nego je umetniško tako dovršena, da jo brez pomisleka lahko postavimo ob stran Cankarjevim „Podobam iz sanj“. Knjiga, ki stane broš. 8 K, vez. 10 K se naroča pri Zvezni tiskarni v Ljubljani ter se dobiva po vseh slov. knjigarnah in podružnicah upravnitstva „Jugoslavije“.

Spolšno prevladuje mnenje, da se bo rekonstrukcija izvedla tako, da bodo stopili v kabinet radikalci, ostale stranke pa bodo ostale še nadalje v opoziciji. Na vsak način se pričakuje, da se bo položaj razjasnil še tekom današnjega dne. Ldu.

I Danes kakor tudi vsak dan se vrši v Narodnem domu v kavarni koncert. Svira salonski orkester. Vstop prost.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Anton Pesek. Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Razkrinkani

Habsburžani.

Moja preteklost.

Sptisala grofica Larischeva, nečakinja cesarice Elizabete in njena dvorna dama. Iz angleščine prestavil J. G. Založila in izdala Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Roman cesarjeviča Rudolfa, ki so ga čitatelji „Jugoslavije“ s takim zanimanjem čitali, je izšel v ponatisu kot knjiga; cena 5 K ter se dobiva v upravnitstvu „Jugoslavije“ v Ljubljani kakor tudi pri njenih podružnicah v Mariboru, Celju, Ptuj in Novem mestu ter po vseh knjigarnah.

Društva, knjižnice in vsi, ki žele zanimivega čtiva, naročite ta velevanimo, napetega dejanja poln roman bivše avstrijske vladarske rodbine Habsburžanov. Na Angleškem je doživela ta knjiga v enem letu štiri izdaje, kar je dokaz za njeno veliko zanimivost. Pri nas je bila iz razumljivih razlogov dolga leta prepovedana, sedaj pa ni več ovire, da bi se ne zvedela resnica o Habsburžanih. Naročite torej to knjigo takoj.

Našim naročnikom!

„JUGOSLAVIJA“

velja za Ljubljano:

celo leto . . . . . K 84—
pol leta . . . . . „ 42—
četrt leta . . . . . „ 21—
na mesec . . . . . „ 7—

Za Jugoslavijo in vse dežele bivše Avstro-Ogrske:

celo leto . . . . . K 95—
pol leta . . . . . „ 50—
četrt leta . . . . . „ 26—
na mesec . . . . . „ 9—

Upravnitstvo „Jugoslavije“.

Izšel je 3—5 snopič „Narodne knjižnice“ Leomid Andrejeva komedija „GAUDEAMUS“

poslovenil dr. J. Glonar; cena K 6— in

6—9 snopič iste knjižnice Vladimir Levstikovo „GADJE GNEZDO“ povest iz dni trpljenja in nad; cena knjigi broš. K 8—

okusno vezani K 10—.

V založbi „Zvezne tiskarne“ so izšle izvirne

pesnitve Iv. Albrehta „SLUTNJE“ in Janko

Glaserja „POHORSKE POTI“. Cena

vsaki knjigi K 4—.

Sirite med narod

sledeče knjige in brošure:

1. Koroška. Spisal Carantanus. Pričejan je zemljevid v barvah Koroške. Cena 4 K.
2. Poglavlje o stari slovenski demokraciji. (Gospodstvo polje.) Spisal dr. Bogumil Vošnjak. Cena 2 K.
3. Naša Istra. Spisal Fran Erjavec. Cena 1 K.
4. Problemi malega naroda. Spisal Abditus. Cena 2 K.
5. Jugoslovanska žena za narodovo svobodo. Uredil Alre. Cena 2 K.

Slovenci, Slovenke! Zavedajmo se svojih pravic, spoznavajmo svojo domovino. Vsakdo naj se pouči o najbolj perečih naših vprašanjih. Naročite te knjige in brošure, sirite jih med ljudstvom!

Dobivajo se v upravnitstvu „Jugoslavije“ v Ljubljani in pri njenih podružnicah v Celju, Mariboru, Ptuj in Novem mestu ter v vseh knjigarnah.

Opozorjamo belgrajske Slovence, da se v Belgradu prodaja „Jugoslavija“ pri gosp. Tihomiru Mladenoviću, Cvetni trg.